

hold til retsplejelovens §§ 931 og 936, falder uden for bestemmelsen. De inddrives efter retsplejelovens § 997 af politiet. Justitsministeren vil dog med hjemmel i forslaget § 1, stk. 2, og § 4, jfr. nedenfor, kunne bestemme, at pante- og toldfogeder også skal kunne foretage udpantning for disse bøder.

Bestemmelsen i *stk. 2* giver justitsministeren hjemmel til ved en bekendtgørelse at udvide lovens område til andre ydelser, der opkræves eller inddrives af det offentlige. Blandt ydelser, der inddrives af andre offentlige myndigheder end de i *stk. 1* nævnte, kan foruden bøder, jfr. ovenfor, nævnes vægtafgift af motorkøretøjer og radio- og fjernsynslicens. I forbindelse med en eventuel omlægning af inddrivelsen heraf kan det være ønskeligt at gøre lovens bestemmelser anvendelige på udpantning for sådanne ydelser.

Det er en forudsætning for anvendelse af lovens regler, at der i udpantningsloven (lov nr. 36 af 29. marts 1873, som ændret ved lov nr. 139 af 28. marts 1951) eller i speciallove er hjemmel til at inddrive den pågældende ydelse ved udpantning. Der er ikke i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget taget stilling til, om der bør ske ændring i kredsen af de krav, der kan inddrives ved udpantning.

Til § 2.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer i det væsentlige til gældende lovs § 3, stk. 1, og stk. 2, 1. led. Efter disse bestemmelser skal udpantning foretages af pantefogeden, såfremt en sådan er ansat i kommunen. Der er nu ansat pantefogeder i alle kommuner, og det nævnte forbehold er derfor udgået i forslaget. Det vil herefter være en pligt for kommunen at have en eller flere pantefogeder. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at flere kommuner kan have samme pantefoged.

Stk. 2 svarer til gældende lovs § 3, stk. 5.

Efter *stk. 3* kan justitsministeren fastsætte regler om forretningernes foretagelse. Med hjemmel i denne bestemmelse vil blive fastsat en instruks for pantefogeder samt eventuelt bestemmelser om autorisation og indretning af de bøger m. v., der skal anvendes ved udpantningsforretningerne.

Bestemmelsen afløser reglerne i den gældende lovs § 3, stk. 2, 2. led, og stk. 3. Efter disse bestemmelser skal justitsministeren også fastsætte regler om betingelserne for ansættelse som pantefoged. Efter justitsministeriets opfattelse bør dette spørgsmål imidlertid overlades til kommunerne.

Stk. 4 svarer bortset fra sproglige ændringer til gældende lovs § 3, stk. 4, således som denne bestemmelse er ændret ved § 5 i lov nr. 207 af 21. maj 1969

om ændring af forskellige lovbestemmelser om retsavgift m. v.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 4 a. Bemyndigelse til at fastsætte regler om forretningernes foretagelse er dog i forslaget henlagt til justitsministeren.

Til § 4.

Bestemmelsen, der er ny, giver justitsministeren adgang til ved bekendtgørelse at pålægge pantefogeder eller toldfogeder at foretage udpantning for ydelser, der ikke opkræves eller inddrives af kommunerne eller toldvæsenet. Der vil kunne opnås en forenkling og en aflastning af dommerkantorerne ved i videst muligt omfang at samle inddrivelsen af ydelser til det offentlige hos pante- og toldfogederne. Allerede i 1966 anbefalede Den danske Dommerforening, at inddrivelsen af amtstueskatter overgik til pantefogederne, idet det blev anført, at det er irrationelt at have flere myndigheder til at inddrive skatter, og at inddrivelsen af amtstueskatter belaster dommerkantorerne i urimelig grad, jfr. foreningens årsberetning 1966-67, s. 13 f. Tilsvarende betragtning kan anføres med hensyn til inddrivelsen af f. eks. vægtafgift af motorkøretøjer og radio- og fjernsynslicens.

En eventuel udvidelse af pantefogedernes og toldfogedernes arbejdsopgaver vil ske i samarbejde med de berørte myndigheder og organisationer. En udvidelse vil — i hvert fald for så vidt angår toldfogederne — ikke kunne ske inden for de nuværende personalerammer.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 7, stk. 2, idet der dog er fastsat nye regler om, hvilken foged der skal afgøre indsigelser mod udpantningsforretninger.

Efter de gældende regler skal indsigelser mod udpantningsforretninger, der foretages af en pantefoged, afgøres af fogeden i den retskreds, hvorunder pantefogeden hører. Det bemærkes herved, at en pantefoged kun antages at kunne foretage udpantning i den kommune, hvor han er ansat. Indsigelse mod forretninger, der foretages af toldfogeder, afgøres af den foged, der skulle have foretaget forretningen, hvis der ikke var ansat en toldfoged. Særreglen for toldfogeder er begrundet i, at disses stedlige områder er et tolddistrikt, der kan omfatte mange retskredse. En regel svarende til den, der gælder for pantefogeder, ville betyde en ulige fordeling af sagerne mellem de enkelte fogeder i retskredsen.

Bestemmelsen i § 8 om, at udpantningsforretningen kan begyndes i den retskreds, hvor skyld-